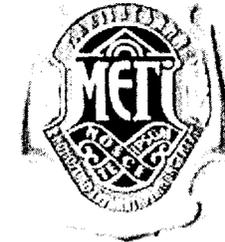

Міністерство освіти і науки України
Макіївський економіко-гуманітарний інститут
Головне фінансове управління Донецької обласної державної адміністрації
Виконавчий комітет Макіївської міської ради
Макіївське відділення ПАТ "Укрсоцбанк"
Інститут самоврядування, Російська Федерація

ЗБІРКА ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
учасників Міжнародної науково-практичної конференції
«Фінансово-кредитний механізм
в соціально-економічному розвитку країни»

Том 2

16-17 лютого 2011 р.
м. Макіївка

«Фінансово-кредитний механізм в соціально-економічному розвитку країни», Міжнародна наук.-практична конф., 16-17 лютого 2011 р. [Текст] : [тези] : у 2 т. / ред. рада: В.І.Веретенников [голова та ін.]. – Макіївна : Макіївський економ.-гуманітарний інст-т, 2011. – У надзаг.: Мін-во освіти і науки України, Макіївський економ.-гуманітарний інст-т, Головне фін. управління Донецької обл. держ. адміністрації, Виконавчий комітет Макіївської міськ. ради, Макіївське від. ПАТ "Укрсоцбанк", Інститут самоврядування, Російська Федерація.

Т. 2: секція 4. Фінансово-економічні проблеми сталого розвитку підприємств; **секція 5.** Трансформація моделей національного економічного розвитку в умовах глобалізації. – 2011. – 204 с. – 112 прим.

Редакційна рада

Веретенников Віталій Іванович	голова, ректор Макіївського економіко-гуманітарного інституту, к.т.н., професор
Сьомкіна Тетяна Віталіївна	співголова оргкомітету, проректор з наукової роботи, д.е.н., професор
Храпкіна Валентина Валентинівна	співголова оргкомітету, проректор з навчальної роботи, к.е.н., доцент
Барре Ксав'є	магістр бізнес-адміністрування, доктор права І Університету Парижа, адвокат, Франція
Голцій Вікторія Михайлівна	заступник начальника Головного фінансового управління Донецької облдержадміністрації
Вороной Віктор Петрович	заступник міського голови м. Макіївки
Дмитриченко Лілія Іванівна	д.е.н., професор, зав. кафедри економічної теорії Донецького національного університету
Ковальов Арістарх Олексійович	директор Інституту самоврядування, д.е.н., професор, Російська Федерація
Коровіна Зінаїда Павлівна	д.е.н., професор Макіївського економіко-гуманітарного інституту
Ліндсі Ейнхаус	радник сенатора з фінансових та банківських питань, Сполучені Штати Америки
Маглаперідзе Алла Сергіївна	к.е.н., професор Макіївського економіко-гуманітарного інституту
Рад Наталя Сергіївна	перший заступник начальника Головного управління Пенсійного фонду України, к.е.н.
Рябчиков Максим Андрійович	начальник Макіївського відділення ПАТ "Укрсоцбанк", к.е.н.
Стеченко Дмитро Миколайович	д.е.н., професор НТУУ «КПІ», м.Київ
Смоленюк Руслан Петрович	к.е.н., доцент, зав. кафедри фінансів Хмельницького економічного університету
Ніколаєва Ольга Миколаївна	координатор з питань проведення конференції, к.держ.упр., доцент Макіївського економіко-гуманітарного інституту

**ЗМІСТ
Том перший**

СЕКЦІЯ 1

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

	Стор.
Аксменко В. В. Чернігівський державний технологічний університет ДЕРЖАВНІ ФІНАНСИ В КОНТЕКСТІ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ	29
Болотський Є. О. ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МІСТА	31
Батченко Л. В. Донецкий государственный университет управления Артюхова О. И. Макеевский экономико-гуманитарный институт ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ УКРАИНЫ С МЕЖДУНАРОДНЫМИ ФИНАНСОВЫМИ ОРГАНИЗАЦИЯМИ: ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ	32
Белопольская В. Н., Величко С. В. Донецкий национальный университет КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ И РЕАЛИЗАЦИИ ФИНАНСОВОЙ ПОЛИТИКИ УКРАИНЫ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ	35
Болдусова О. В. Запорізький національний університет ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСПАРЕНТНОСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ	37
Веретенников В. І., Бусакова О. В. Макіївський економіко-гуманітарний інститут СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ	38
Гізатулліна О. М. Макіївський економіко-гуманітарний інститут ФІНАНСИ ДОМОГОСПОДАРСТВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВИ	39

<p><i>Рубай О. В.</i> Львівський національний аграрний університет ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ</p>	100	<p><i>Мельниченко Т. А.</i> Миколаївський економіко-гуманитарний інститут ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНОЇ АКТИВНОСТІ НА ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ СТАН МЕТАЛУРГІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ</p>	116
<p><i>Саранчук О. М.</i> ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут» КОНКУРЕНЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ – ЦЕ КОНКУРЕНЦІЯ ЇХ СИСТЕМ ЯКОСТІ</p>	102	<p><i>Савицький І. М.</i> Миколаївський економіко-гуманитарний інститут ПРОБЛЕМАТИКА УПРАВЛЕННЯ СБЫТОМ ПРОДУКЦИИ АГРАРНО-ПРОМЫШЛЕННОСТРОИТЕЛЬНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ</p>	118
<p><i>Сердюк В. М., Акаєва О. Ш.</i> Макіївський економіко-гуманитарний інститут ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ФАКТОРІВ НА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ</p>	103	<p><i>Сидорова С. А., Килицова Н. А.</i> Макіївський економіко-гуманитарний інститут ОСОБЕННОСТИ ОЦЕНКИ ФИНАНСОВО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОСТОЯНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ</p>	120
<p><i>Сизоненко О. А., Білоус С. Ю.</i> Макіївський економіко-гуманитарний інститут SWOT-АНАЛІЗ ПОТЕНЦІЙНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ</p>	104	<p><i>Ситник І. М.</i> Львівський національний університет економіки і торгівлі ім. Симона Петлюки – Барановського ПРОБЛЕМАТИКА УСТАНОВЛЕННЯ КОНТРОЛІНГУ В УПРАВЛІННІ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ</p>	122
<p><i>Смоленок Р. П.</i> ПВНЗ «Хмельницький економічний університет» ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ</p>	106	<p><i>Соловйова О. В.</i> Львівська національна академія міського господарства ПРИЧИННИ ДИСБАЛАНСУ БАЛАНСОВОЇ ВАРТОСТІ І СТРУКТУРИ ЗАЦІЛІ КОМПАНІЙ</p>	124
<p><i>Сотник І. М., Мазін Ю. О.</i> Сумський державний університет РЕСУРСОСЕРВІСНІ КОМПАНІЇ ЯК ФАКТОР СТАБІЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ</p>	108	<p><i>Соловйов О. О.</i> Львівський автомобільно-дорожній технікум УПРАВЛІННЯ АВТОДОРОЖИ: СТАН, ПЕРСПЕКТИВИ, РОЗВИТОК</p>	126
<p><i>Стасюк Н. В.</i> Макіївський економіко-гуманитарний інститут ВПЛИВ ТОВАРООБОРОТУ НА ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКІ ПОКАЗНИКИ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ</p>	110	<p><i>Степаненко А.</i> Dnipro National University THE SYSTEM OF OPERATIVE MANAGEMENT OF ENTERPRISE</p>	127
<p><i>Стелковська І. В.</i> ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут» «ЗА» І «ПРОТИ» ОБОВ'ЯЗКОВОГО СТРАХУВАННЯ ПЕВНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР</p>	112	<p><i>Сторожина В. В.</i> Макіївський економіко-гуманитарний інститут ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ ФИНАНСОВЫХ ИНТЕРЕСОВ ПРЕДПРИЯТИЯ В КОНТЕКСТЕ ФИНАНСОВОЙ БЕЗОПАСНОСТИ</p>	129
<p><i>Ткач І. І.</i> Хмельницький національний університет АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ПІДПРИЄМСТВА</p>	114	<p><i>Теревчук К.</i> Bila Tserkva National Agrarian University HUMAN RESOURCES AS A BASE OF COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES</p>	131

Невизначеність у даному випадку означає, що кожне рішення однозначно призводить до єдиного можливого результату. Невизначеність, що є бінарним передбаченням, означає можливість здійснення кількох варіантів рішення ймовірністю. З огляду на вищезазначене, при прийнятті раціональних рішень в агропромисловому виробництві завжди необхідно враховувати фактор ризику.

Література

1. Віліньський В.В. Аналіз, моделювання та управління економічним ризиком. Віліньський, П.І. Верченко. - К.: КНЕУ, 2000. - 292 с.
2. Ілляшенко С.М. Економічний ризик: Навчальний посібник. - 2-ге вид., до перекладу. Ілляшенко С.М. - К.: Центр навчальної літератури, 2004. - 220 с.
3. Миндин А.С. Экономический риск в сельском хозяйстве / А.С. Миндин, Г.Л. Юсупова. М.: [б. п.], 2004. - 191 с.

УДК 336.748.4

Сотник І.М., к.е.н., доцент

Мазін Ю.О., к.е.н.

Сумський державний університет

irinasonik@mail.ru, mazin@ksumpharm.com

РЕСУРСОСЕРВІСНІ КОМПАНІЇ ЯК ФАКТОР СТАБІЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ

Стабільний фінансовий стан – гарантія успішної довготривалої діяльності підприємства на ринку. У свою чергу, сталий розвиток суб'єкта господарювання визначається насамперед конкурентоспроможністю продукції або послуг, які він виробляє (надає). Спільною рисою багатьох вітчизняних підприємств сьогодні є низька конкурентоспроможність продукції (послуг), сиринчина високим рівнем виробничої собівартості. Оскільки значну частину собівартості становить ресурсна складова, впровадження заходів з раціонального використання та економії ресурсів має пріоритетне значення при створенні необхідних передумов зростання конкурентоспроможності українських підприємств, стабілізації їх фінансово-економічного стану. Проте дефіцит фінансових коштів, характерний для вітчизняних виробників, не дозволяє їм активно впроваджувати ресурсозберігаючі заходи. Навіть розуміючи доцільність та ефективність ресурсозбереження, керівники підприємств не завжди можуть знайти кошти для реалізації таких проєктів. У зв'язку з цим, останнім часом актуалізуються питання запровадження гнучких інвестиційно-фінансових схем реалізації ресурсозберігаючих заходів у суб'єктів господарювання різних видів економічної діяльності в Україні.

Ключового значення у вирішенні цих питань набуває розбудова вітчизняного сектору ресурсосервісних компаній – підприємств, які надають послуги зі зниження плати за споживання ресурсів з інвестиційним забезпеченням. При цьому зниження ресурсоспоживання відбувається за рахунок виконання робіт, спрямованих на вдосконалення, реконструкцію технологічних процесів і техніки з підвищенням рівня їх ресурсоефективності. Як зазначається у [2], ресурсосервісні компанії не можна розглядати як звичайні комерційні фірми з виробництва, замовлення або сервісного обслуговування приладів обліку, устаткування тощо. Принципова

відмінність схеми їх роботи від інших інвестиційних механізмів полягає у тому, що при її застосуванні грошові доходи для компенсації інвестиційних вкладень та отримання прибутку генеруються за рахунок коштів, утворених внаслідок економії ресурсів. Ресурсосервісні компанії можуть працювати у різних сферах економіки і зокрема заощадженням водних, паливно-енергетичних (ПЕР) та інших видів ресурсів. На вітчизняному ринку, враховуючи складну ситуацію з енергозабезпеченням та постійно зростаючі ціни на енергоносії, сьогодні активно розвивається сектор енергосервісних компаній, які надають послуги з економії саме ПЕР. Менш розповсюдженими є водосервісні компанії, які працюють переважно із сільськогосподарськими підприємствами [1].

Основними перевагами виконання ресурсозберігаючих проєктів через спеціалізовані ресурсосервісні компанії є такі: 1) підприємство у порівняно короткі терміни досягає зниження споживання основного (на який спрямовані ресурсозберігаючі заходи) та супутніх ресурсів (матеріальних, трудових, фінансових) без додаткових фінансових вкладень зі свого боку; 2) наявність гарантії ефективної реалізації проєкту з боку спеціалізованої ресурсосервісної компанії та його високої окупності; 3) підприємство-замовник отримує сучасні ресурсоефективні технології, устаткування, управлінські навички; 4) відбувається впровадження нових форм організації господарювання тощо [1-2].

Прозорість та гнучкість схем роботи ресурсосервісних компаній дають їм можливість співпрацювати навіть зі збитковими підприємствами, які отримують реальний шанс зміцнити свій фінансовий стан фактично за чужий рахунок. По-перше, підприємство-замовник, підписуючи договір про надання послуг з ресурсозбереження, отримує вичерпну інформацію про стан та резерви підвищення ресурсоефективності свого виробництва. По-друге, всі обов'язки з технічної й фінансової реалізації ресурсозберігаючих заходів бере на себе ресурсосервісна компанія. По-третє, підприємство-замовник починає сплачувати за надані послуги лише після того, як була отримана фактична економія ресурсів, яку він має змогу чітко контролювати. При цьому замовник сплачує лише частину отриманої економії і, як правило, лише протягом першого року її отримання. Отже, на подальші роки, працюючи на встановленому і обліченому ресурсосервісною компанією ресурсоефективному устаткуванні, підприємство отримує чистий прибуток, який може використовувати для стабілізації свого фінансового стану та впровадження інших ресурсозберігаючих заходів [3].

Враховуючи, що ресурсосервісні компанії на українському ринку переживають складний етап свого становлення, практична реалізація механізмів фінансування ресурсозбереження за їх допомогою потребує активної державної підтримки. Це може виявлятися у наданні державних гарантій при залученні комерційних кредитів; компенсації частки витрат з погашення відсотків за кредитами, отриманими у вітчизняних банках; розширенні сфери застосування прискореної амортизації для ресурсозберігаючих основних фондів; наданні цільового пільгового кредитування; розміщенні державних замовлень; пільговому оподаткуванні ресурсосервісних компаній тощо.

Література

1. Краснощеков В.Н. Водосервисные компании как эффективный механизм привлечения финансовых ресурсов и реализации стратегии ресурсосбережения в

орошаемом земледелии [Электронный ресурс] / В.Н. Краснощеков, А.П. Ковалев. Режим доступа: //www.msuee.ru/science/1/2005_2/2_105.doc.

2. Сметанин В. Механизм финансирования ресурсосбережения муниципальных предприятий коммунального хозяйства [Электронный ресурс] / Сметанин В. – Режим доступа: //interm.gtk.gau.hu/miau/61/szmetanyin_article_1.pdf.

3. Сотник І.М. Управління ресурсозбереженням: соціо-еколого-економічні аспекти: монографія / І.М. Сотник. – Суми: Вид-во СумДУ, 2010. – 499 с.

УДК 339.142

Стасюк Н.В., к.е.н.

Макіївський економіко-гуманітарний інститут

ВПЛИВ ТОВАРООБОРОТУ НА ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКІ ПОКАЗНИКИ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Перехід України до ринкової економіки супроводжувався зміною соціальної та економічної ролі товарообороту. В умовах фінансово-господарської самостійності підприємств його функції трансформувалися. Це задало нового підходу у визначенні місця товарообороту в системі економічних показників торговельно-підприємства.

Накопичений досвід економічного аналізу, існуючі моделі визначення взаємозв'язку товарообороту і факторів, що на нього впливають [1, 2], базувалися на уявленні про товарооборот як найважливіший плановий показник, відповідно до якого налаштувалась уся господарська діяльність торговельного підприємства.

Сьогодні значення товарообороту на рівні підприємства розглядається в двох аспектах: перший визначає товарооборот як економічну передумову одержання необхідного доходу і прибутку, другий – як фактор формування ресурсного потенціалу підприємства [1].

Принципово підтримуючи дані характеристики товарообороту, зауважимо, що в ринкових умовах господарювання його функції значно ширше і покликані забезпечити торговельним підприємствам одержання необхідних торговельних доходів, фінансову стійкість і платоспроможність; підтримку і підвищення ділової активності і конкурентоздатності; ефективне використання матеріальних, трудових та фінансових ресурсів.

Для аналізу впливу товарообороту на фінансові результати були досліджені показники групи торговельних підприємств м. Макіївки. Ми виходили з того, що розвиток товарообороту повинен здійснюватися за рахунок інтенсифікації діяльності торговельного підприємства і сприяти зміцненню його фінансового стану.

У якості основної фінансової ознаки, що характеризує тип підприємства, обрано співвідношення між основними її оборотними коштами, тобто структура активів. Показники фінансово-господарчої діяльності досліджуваних підприємств були згруповані у чотири блоки відповідно до зазначених вище функцій. У перший блок увійшли показники, що характеризують прибутковий процес реалізації товарів, у другий – вплив динаміки обсягу товарообороту на платоспроможність підприємства, реальну здатність підприємств покривати зовнішні короткострокові зобов'язання. Третій блок містить показники, що характеризують вплив

товарообороту на ділову активність підприємства і рентабельність вкладеного в нього власного капіталу, четвертий – забезпечення ефективності використання ресурсів.

Дослідження показало, що зростання товарообороту у всіх досліджуваних підприємствах не забезпечує відповідного росту маси торгового доходу і зростання його рівня. Існує чітко виражена залежність доходів не від товарообороту, а від структури активів. У тих підприємствах, де переважають оборотні активи, спостерігається тенденція зниження частки торгового доходу в загальному доходу підприємства. Існує чітко виражена залежність доходів не від товарообороту, а від структури активів. У тих підприємствах, де переважають оборотні активи, спостерігається тенденція зниження частки торгового доходу в загальному доходу підприємства.

Ця тенденція підтверджує прагнення торговельних підприємств надавати перевагу площам більш «легким», ніж торговельній. В основному, це доходи від здачі торговельних площ в оренду. Поступово збільшуючи частку площ, що здаються в оренду, великі торговельні підприємства або припиняють свою торговельну діяльність, змінюючи її на іншу, або зберігають незначну торговельну площу, та свою діяльність спрямовують, в основному, на надання орендарям різних торговельних послуг.

Дослідження підтверджує також висновок про те, що дефіцит торговельних доходів зумовлює зростання торговельних підприємств шукати інші джерела доходів і відмовлятися від своєї головної місії – реалізації товарів. Альтернативним рішенням, на наш погляд, повинний бути пошук шляхів збільшення обсягу і структури товарообороту, необхідних для одержання максимальних доходів від реалізації товарів.

Аналіз також свідчить про те, що зростання товарообороту не забезпечує зростання платоспроможності. Розрахунки показують, що незалежно від загального стану ліквідності як показника платоспроможності, зростання оборотних коштів підприємства, дозволяють також зростання ефективності використання ресурсів підприємства, дозволяють також зростання платоспроможності.

Проведені дослідження взаємозв'язку товарообороту на ефективність ресурсів з фінансово-господарськими процесами в підприємствах показують, що реалізація функцій товарообороту щодо забезпечення фінансового благополуччя підприємства, пов'язана з актуальною проблемою. Один з напрямків її вирішення – створення механізму регулювання товарообороту під цільовий рівень платоспроможності і фінансової стійкості підприємства.

Література

1. Мазаракі А.А. та ін. Економіка торговельного підприємства: Підручник для студентів. / Під ред. П. М. Ушакової. – К.: «Хрещатик», 1999. – 800 с.
2. Кравченко Л.І. Аналіз хозяйственной деятельности в торговле: Учебник. 6-е изд., перераб. – М.: Новое знание, 2003. – 526 с.
3. Савицкая Г.В. Аналіз хозяйственной деятельности предприятия. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 272 с.